



Nro. 5.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY
KEGVELMES ENGEDELMÉBÖL.

Indult Bétsből, Pénteken Julius 15-dik napján,
1808-ik esztendőben.

B é c s .

Eő Cs. K. Apostoli Felsége a' maga belső dolgokra ügyelő, Igazgató Státus és Conferentzministerét, Gróf Kollonrat Krakowsky Leopold Urat, ritka állhatatossággal és fáradhatatlan buzgósággal 60 esztendőig folytatott fontos szolgálatai után, az így megérdemelt nyugodalomra bõtsátani, 's az ezen minden tekintetben igen fontos hivatalra, az ahoz megkívántató nagy tudománnyal, sok tapasztalással, 's magromelhatatlan egyenesseggel bíró Státus és Conferentzminister Zinzendorf és Plattendorf Károly Gróf Urat nevezni, 's a' közönséges Státus

E

Kormányozásnak ezen fontos részét, a' melly az Austriai Örökös Státusoknak boldogittátásokat leg közelébről tzeozza és illeti, néki egész bizodalommal által adni méltoztatott, a' melly felől a' Fő Udvari Mester Hertzeg Trantmansdorf már a' Cs. K. Fő Udvari Stáboknál és Cancellariáknál megtette az ezt illető szokott jelentéseket: a' beésküvés azonban most nem ment véghez, azért, minthogy Gróf Zinzendorf, mint Státus és Conferentzminister, már ennekelőtte latette ezen hitet az eő Felsege kezébe.

Felsegus Urunk kegyelmesen méltoztatott, Camerarius és Magyar országon néhány T. N. Varmegyék' Itélőtábla Birája, Tek. Apponyi Josef Urat, régi nemes Familiájára (melynek egygyik ága már külömben is régolta Grófi méltóságra emeltetett), 's egyéb rész szerént katonai, rész szerént más külömbkülömbféle alkalmatósággal a' Felseges Monarcha és Haza eránt bizonyított érdemeire nézve, Grófi méltosággal megtisztelni.

Frantzia Birodalom.

Párisból, Jul. 1-ső napján. Nem igaz (így szollanak a' Párisi irók) hogy a' Bergi Nagy Hertzeg Bayonnébe megérkezett volna: de igaz, hogy várják. Az is igaz, hogy vezedelmes hideglelésben fekütt, hanem, mint a' Madridi Ujság erössíti, már jobban van. Betegségének sok féle okát beszélték: de ezeket mind az Anglusok' barátjai költeményeiknek lenni erössíti a' Kurir vevü Frantzia Ujság.

Ugyan az itt megnevezett Fr. levelekben az eddig valónal valamivel környülállásorbban adódnak

dő a' Spanyol országi népnek támadásai, 's annak némely borzafztó közvetkezései, a' milyen a' többek között, hogy sokaknak kellett elveszteni életüket, minthogy a' letsendesítettés után Logránóban 200, Valadolidban is valami 500 támadok lövetettek agyon. Itt következik a' dolog, ugy, a' mint azt ezen írók hirdetik: —“

„A' oroszfz gondolkodásuak nem kevés nagyobbitással hírlelték-el a' Spanyol országban történt támadásokat: hanem mi bizonyosan erősíthetjük, hogy néhány tartományokban letsendesítették ezen különkülön való támadások. Az Anglusok nagyon rajta voltak Kadixnak fellázasztásán is, de ellentállásra találtak. Valamint Kadix úgy az egyéb nagy városok is jól viselték magokat. A' kis Palencia lakosai is feltámadtak vala, hanem Generális Lasalle arra felé közelítvén egy levél érkezett-ki onnan hozzá a' Püspöktől, a' ki által a' felől tudósított, hogy a' megtévedett nép az ő intésére magát ismét tsendesesen viseli, melyre nézve botsánatot kér néki, 's annak bizonyosságúl, hogy a' tsendesség helyre állott volna a' Püspök Ur maga a' Generális Urnak eleibe menni, 's a' városba velle egygyütt bójöni akar. A' Generális megigérvén a' botsánatot, szép tsendességgel szállott-bé seregével a' városba. — Így történt Generális Merlével is a' dolog Valadolidban. — Egy Spanyol Ujságban, a' Logránóban Jun. 6-kán történt támadásnak, a' hol Gen. Verdier 200 főbb támadókat lövetett agyon, azután a' Reynosánál ugyantsak Jun 6-kán, Korquemadánál Jun. 7-kén, Segoviánál hasonlóképpen Jun. 7-kén, Tudelánál 8-kán történt lármáknak leirattatások fordúlván elő: az előadás e'képpen rekesztődik-be: —“

„Palentzia városát és tartományát Jun. 9-kén és 10-dikén Gen. Laselle kivetkeztette a fegyverből. Ezen városban 10,000 lakosok találhatók. A következő napon a' Gen. Merle és Laselle seregeik magokat Duenos mellett összefeszítolták, és 12-dikben egy 12,000 támadókból álló seregnek tanyájához, a melynek 6 ágyú voltak és Gen. Kapitány Guesta által vezéreltetett, megérkeztek, a' hol Sabathier nevű Fr. Generális a' támadók fekvését megvizsgálván, az ágyúzáshoz azonnal hozzá fogatott, és az ellenség' ágyúit elhalgattatta. Gen. Merle az alatt olyan intézeteket tett, hogy a' támadók Valadolik felé el ne futhassanak, kik is nem soká megverettévé elszélesztettek, s valami 1000 embert vesztettek. A' Frantziák között is elesett 6 ember, és 10 sebet kapott. A' Valadolidi lakosoknak a' Püspök' kerésére botsánatot ajánlott a' Fr. Vezér, csak a' főbb lázzafztók között lövetett agyon valami 500-zat. Az után Tudelánál tsendesítette-le Gen. Lefebvre valami 10 mérföldre terjedő helységekből a' támadókat.

Északi Európa.

Stralsundban ilyen hirdetés jött ki: —
 „Katonai Parantsolat. A' nagy armádia 4 diki táboránál, Stettinben Junius' 10-kén. A' Marschal fő vezér tudósítatván a' felől, hogy a' két Pomeraniai tengerpartokon lakó haláfszok, az ezen partoktól nem messze alá s fel evező ellenséges hadi hajókkal közösülést tartottak-fenn, parantsólja, hogy mind azok a' személyek, a' kikre reájok bizonyosodik, hogy ezen közösülésnek fentartásában részesek voltak, t. i. az ellenségnek akár minémü tárgy felől

hírt tettek, leveles pakétumokat útra indítottak, vagy az ellenséges kereskedő partékáknak akár melly módon a béhozattatásra útat nyitottak, vagy annak béhozattatásában segedelemmel voltak, haladéok nélkül elfogattassanak 's Hadi Itéliófzék eleibe állttassanak, és mint az ellenség' szemmelláttatható kényei és ágensei megítéltetessenek. Továbbá szorosan megparancsoltatik, hogy egy ágyúlovésnyi távolságnál tovább egy halász is a' tengerre beljebb evezni ne méréfzljen: akkor pedig, mikor valamely ellenséges hajó magát megmútatja, még tsak a' part melol se merjen egy halász is sehonnán kievezni. Ha némelly meghítt halászok tsakugyan mezfzzebetske is kievezni szándékoznak, az ilyenek mindenkor egyegy Frantzia katonát köteleztetnek hajókon elvinni, a' ki a' hajón találtató halászoknak magokviseletekről bizonytságot tehessen, a' melly katonának båtorságban való maradása eránt minden vagyonaikat lekötni tartoznak a' halászok. — “

„S o u l t, Marschal.

Tökélfeteságre vittetvén a' Compiagnei kastélyban a' szükséges kézfűletek, oda IV. dik Károly volt Spanyol Király, már minden hozzátartozókkal egyetemben elútaozott, de nem Párison, hanem Meux és la Fertén által vette útját. A' hozzátartozóknak számok igen nagy, több mint száz szekerek vitték egélfz Udvarát. Minthogy már a' szolgalatjában lévő minden Spanyolok megérkeztek hozzá, tehát az eddig mellette volt Frantzia Udvarnokok közzül, a' kik Fontenebleauban körülette szolgalatot tettek, Compiagnebe való megérkezése után egy sem marad mellette. Az ólta, hogy Bayonnébe megérkezett, mind ez ideig a' Frantzia Státus' költségén élt: ha-

nem ezentúl Spanyol ország fogja kiszolgáltatni azon summát, a' melly Udvarának Compiègnében lejendő tartatására meghatározott. Ugy látzik, hogy nyugottabb elmével tölti életének mostani napjait, mint az előbbenieket, hanem egészsége olyan gyenge, hogy vadászatbéli időtöltésén kívül, többire ágyban fekszik. A' körülette lévők talám fájlalhatják a' thronusi fényességtől való elmaradásokat, hanem a' Király maga lágymelegséggel látzik ez eránt lenni.

Nagy Britannia.

A' következő tudósítások a' Párisi Ujságok által adattak-ki Angliáról: —

Londonból, Junus' 11-kén írték, hogy oda is megérkezett volna végezetre az a' hír, a' melly a' Szász Európai Ujságok között egyből is ki nem maradt, hogy t. i. az Anglus Király meghalt volna, ki is azonközben koros idejéhezkeppést kívánt jó egészségben tölti napjait.

A' Királyné Jun. 3-kán, a' maga nagyobbik fia a' Korona Örökös és a' Királyi Familiának néhány más tagjai 's egyéb fő emberek által kísértetvén, a' Britanniai Museumnak meglátogatásával töltötte idejét, a' melyben már 20 eiztendoktól fogva nem járt vala.

Azon 5000 Anglus katonák, a' kiknek Kadix előtt az Admirális Purvis hajós seregénél való megjelenések nem érhettele a' mostani Spanyol változásokból reméllett tzeit, tovább mentek onnan Gibraltar felé.

Elegyes Jegyzések.

A' Középtenyés külömb külömb vészsein folyó

apró veszekedésekről ezeket olvassuk a' közönséges levelekben: —

A' Zarái öbléből Május utolsó napjaiban két Olasz Briggok egy tsajkával egyetemben kivezvéen, annak a' Kapitány Camphell vezérlese alatt lévő Unity nevű Anglus Fregátnak felkeresésére mentek, a' mely olyan irtoztatóvá tette magát az Adriai tengeren, a' milyen valaha hajdonában a' Francia Ritter Forbir volt. A' nevezett három apró rendű Olasz hajók úgy okoskodván, hogy az Anglus Fregát egy idő óta számtalan sok elfogott hajókat küldvén-el Málta felé, 's tehát ezekre sok embereket fordítván, magát igen meggyengítette volna, a' mingyár nevezett ellenséges Fregáttal, Meládo és Zapurtelló szigetétől nem meszítze, valósággal szembe szállottak. Az előlmenő ellenséges Brigg a' tüzeléshez hozzá fogott: az Anglus Fregát ellenben ahhoz nem mingyár fogott hozzá, hanem az Olasz Briggat egy pistolylövésnyire bévárván, ekkor olyan tüzet adott réa egész oldalfélt lévő ágyui által hogy egyszerre elhalgatott az ellenséges hajó, melynek szerentsetlenségét a' második látván, futásban kereste menekedését, de nem érhetette-el tzelját. A' sok sziget között a' part mellé iparkodott tsapni magát, hanem ott is igen mély helyre találván, a' hajórúl tsak néhány emberek kaphattak ki a' szárazra, a' többek Duodó nevű Kapitánnyokkal egyetemben elfogattattak. Az ellenséges tsajka azouközben, minthogy ez evező lapátokkal is segíthetett magán, által futott az Anconai kikötőhelybe.

Ekkor tályban történt éppen, hogy Dandoló nevű Velentzei nevezetes Patrítzius, annak a' híres Dandolónak a' maradéka, a' ki valaha Konstantzinaá-

polyt a' Velentzieknek számokra elfoglalta volt, a' Jéna nevű Briggel és két ágyustsajkákkaí Korfuból kivezván, alig töltött 12 órát a' tengeren, hogy a' Kapitány Parker nevű, 44 ágyus Anglus Fregátot megfzemléte, a' melly elől ő szeretett volna ugyan kiállani, hanem az' ellenkező szél miatt Korfube visszfa nem mehetvén, tsak az ettől 10 mértföld távoiságra lévő Paxo nevű ki sziget mellé kén-telenítettett megvonni magát. Az Anglus Fregát azonközben ide is elkésérvén ötet, azzal fenyegetődzött, hogy ha a' magokat oda elvont hajók meg nem adják, ő az ott lévő kisded várost azonnal felgyujtatja, a' melynek a' lett a' következése, hogy az oda evezett 3 hajók, által adattak, hanem az azokon tááltatott emberek nem lettek hadi foglyokká.

A' tengeri történetek írói azt jegyzik meg ezen apró ujságoknak előbelzélése mellett, hogy régen olyan rendtartás állott volna fenn a' tengeri hadakozó Hatalmasságoknak hajóik között, hogy ha az egygyiknek kevesebb hadi foglyai lettek volna a' tserébe való visszfaadásra, mint a' másíknak, tehát pénzel kipótolhatta a' fogyatkozást, a' melly eránt bizonyásglevelet váltottak egymástól. Ennek a' tserének pénz által való pótoltatása fennállott ugyan még az utóbbi tengeri hadakozásoknak kezdetekben is: hanem már mostanában még ennél is tovább mentek (az Olasz Országí levelek szerént) az Anglusok. Most ők eleségért is visszfa kezdték adni az ő hadi foglyaikat. A' feljebb említett Unity nevű Anglus Fregát Kapitánya Camphell, a' nálla fogóságban lévő Olasz hadi foglyokkal, t. i. egy Kadétal és 8 hajós legényekkel, az Anconai öbölben

megjelenvén, vízfőzsa ajánlotta itt őket tserébe, hanem a'hol egy Kadétnál több Ánglus hadi fogoly ekkor nem találtatott. Camphell azoközben csak hamar feltalálta magát, azt mondván, hogy a' nálla lévő 8 Olasz hajós legényekért tserében el fogja ő a' friss eleséget is venni, a' mint végezetre valósággal is megtörtént, hogy bizonyos számú majorságért, ludért, tsirkéért, és berbétsért adta által az említett hadi folyokat, még pedig mind két résznek megelegedésével.

Az Adriai tengerre Spanyol országból Junius' 23-dika táján érkezett levelek szerént, a' Katoloniai, Valentziai, Murtziai, és Andalusiai tartományokban, a' tsendesség még nem állott volt helyre. Külömbkülömb Proklamatziókban, a' mellyek ezen Spanyol tartományokba széllyel bortsattattak, csak Ferdinandus az Asturiai Printz esmértetik Spanyol Királynak. Egygyik ezen levelek közzül, éppen azon időben és azon vidékről indult, a' midőn és a' hol Karthagena körül a' Spanyolok és Frantziák között a' verekedések folytak. — Leg alább mind ezeket, mint ujságokat írják a' Norinbergai és némely más külső levelek. — Ugyantsak a' Norinbergai Ujságokban jött ki az itt következő rövid levél is? — “

„A' Ménus' mellyékiről, Jul. 4-kén: — „A' Spanyol országból érkezett magános levelek azt erőssítik, hogy ott a' tsendesség még koránt sem állott egészfen vízfőzsa. A' mi a' Bayonnében készült ujj Constitutiót illeti, ez nagyon különbözik a' Frantziákétól, és nagyon a' Spanyol nép' gondolkodása' mivóltához van alkalmaztatva. Olyan hír indúit, hogy az Asturiai Printz a' maga Frantzia országi lakhelyét oda hagyta volna, és hogy senki

nem tudná, hogy hova lett. Igen szembetűnő dolog leg alább az, hogy a' Frantzia levelek, a' melyek IV-dik Károly Királyról olly sokat irnak, a' fiáról az Asturiai Printzről egy szóval sem emlékeznek.

Ritkaságok.

A' Konstantzinápolyi Frantzia volt Követ' Generális Sebastiani' katonai nagy bátorságát és fáradhatatlanságát, melyet ő ezen fő városnak az Anglusok ellen való védelmezése által megbizonyított, leg érdemesebben megjutalmaztatni akarván, azt a' nevezetes kardott ajándékozta eljövetelekor neki a' Török Császár, a' mely a' Konstantinus kardjának lenni tartatván, mind ez ideig a' Török fegyverházban tartatott egyéb ritkaságok között. A' markolatja ujj, és gazdagon meg van gyémántal rakva; a' vasa régi, nem felette görbe, és damascirozott. Egygyik lapjába a' Szent Szűz, a' másikba a' Szent Mihály képeik vannak arannyal beolvasztatva. Valami Görög irás is olvastatik rajta.

A' Párisi Ujságlevelek közzül az egygyik olyan történetről panaszolkodik, a' milyenekre nézve nem közönséges a' panaszododás. Párisban módi az, hogy az afzfonyságok tsak magokra is kísétálhatnak, a' nélkül hogy az erköltsi régulákat megsértenék, vagy hogy az önkéntvállalkozók abból just vehetnének magoknak arra, hogy magokat az ilyen egyedül menő afzfonyságoknak kísérésekre ajánlhassák, a' kiknek erköltsi betsületes mivóltokat, tsak öltözeteikből, menésekből, 's tekintetekből is megesmérhetni. Történt, hogy egy ilyen betsületes ifjú afzfonyságot egy legény, a' ki ekkor látta Párist leg

előbb, 's az után magokban menő afzfzonyfzemélyek felől azt tartotta, hogy ezek mind olyanok, a' kik előtt kedvesek az önkéntvállalkozók, meglátván, karon fogja — az afzfzony eikialtja magát; — egy katona oda érkezik, 's inti a' fiut, hogy hagyjon békét azon betsületes afzfzonymságnak — a' fiú azonközben engedelmeskedni nem akarván, a' katona meg kapja a' gallérát, 's a' rúdjaival jó 5-töt vagy 6-tot ízab a' válla közzé. — A' nezők a' katonát megditsérték — az afzfzony a' szolgálatját megköszönte — a' fiú örvendett, hogy a' katzagók között elfzalahadhatott. — Ebből az a' tudomány, hogy, ha az önként vállalkozók bántják az afzfzonyokat, tsak kiáitsanak, mert mindenütt találnak segedejmet.

A' Sír en eket eleitől fogva nem tsak a' ritkaságok, hanem inkább a' mesés r. giségek közé számlálták. Most valóságos lételt akarnak nékiek adni némelly tengeri útzók a' magok útzásaikról kiadott írásaikban. A' kires Hudson, Grönláándiának feltalálója is látott a' maga másodikzori tengeri útzásának alkalmatosságával, az 1608-dik efztendőben Junius 15-kén egy ilyen bämulásra méltó tengeri tsudát, a' melyet a' hajón lévő minden emberek Hudsonnal egygyütt szemlélvén, ugy találták közönséges megegygyezéssel, hogy valóságos Sír en légyen. A' hajó mellett útzkálván egy darabig, jól szemközt nézte a' hajósokat. A' fejetől fogva a' hasáig tökéletesen hasonlított egy közép növésű afzfzonyemberhez. A' bőre szép fejer volt; a' vállairol fekete hajfürtök nyultak le két felől a' nyaka mellett hömpolyögve. Testének hátalsó részét, a' melly Difznóhalfark formájú volt, tsak akkor látták a' hajósok, mikor megfordult, etc. — Mikor az

1740-dik éftendőben a' Napnyugoti Frislandiai Hollandus tötéseket a' rettenetes tengeri szélvélz miatt kiáradott habok elfzakasztották, az árviznek tsendesedése után itt is találtak a' réten maradt vizben egy Sirent, mellyet Harleembe vittek mint tsudát, 's afzfzony ruhát adván reá, fonní tanították. Beszélni meg nem tanult, hanem ugy nyögött, mint némelly haldokló ember. A' vizet mindennek felett leg inkább láttatott kedvelleni. A' bakot ezen tsuda halak között Tritonnak, a' nyöstént Sirennak nevezik. — Valami Indiai halászok Ceybu szigete mellett, hálóval 7 Tritont és 9 Sirent fogtak az 1500-dik éftendőben, a' mellyeket Valenciai Dinas Bosques nevű Spanyol. néhány Missionariusoknak jelenlétekben felbontzolván, az ő belső részeiket az emberi test' belső részeihez igen hasonlóknak lenni találta. Természeti Historiai külső leirattatások az íróknak közönséges megegygyezések fzerén: e' következőkben áll: **Az emberekhez igen hasonlítanak, a' fejek kerek, a' szemek nagy, az ábrázatjok telyes, a' pofájok laposs, az orrok kigörbedt, fogaik igen fejérek, fekete vagy barnásió hajok, a' bőrök fejer, némelyiknek szakálla a' hasát éri.** —

(Igazak-e' mind ezek? így szollhatna valaki — a' melyre más azt felelhetné: hogy ha a' szárazon lakó állatok között majmok, még pedig olyanok találhatnak, a' mellyekre ruha adattatván az afztalhoz ülnek, miért ne lehetne hasonlóképpen a' vízi állatok között is olyan, a' melly testi alkatására nézve az emberekhez hasonlítottson).

Méltóképpen a' ritkaságok közzé számlálhatjuk még azt a' találmánt is, a' melyről így irtak Párisból Julius 1. ső napján: —“

Westphalia.

Kassel, Jun. 30-kán. A' Westphaliai Rendek és Karok első gyűlése nagy fényességgel fog itt tartatni Jul. 2-kán, a' melly eránt előre való hirdetés adattatott ki, melynek summás foglalatja ennyiben áll: — Jul. 2 kán reggeli 6 órakor gondviselés alá veszi a' Testörző sereg Kapitánya azon palotát, a' melyben a' Rendek a' magok tanátskozásait tartani fogják. A' Rendek 11 óra előtt ezen palotába bégyülekezvén, a' thronushoz leg közelébb lévő, kék selyem matériával bévonatott padokra leülnek; tsak két padot hagyván magok előtt mind két oldalról a' Státustanátsosoknak számokra, a' mellyekre ezek is, Státustanatsosi gála ruhajokba öltözködve ugyan akkor béülnek. A' nézés végett bémenni kívánóknak czédulák adattatnak. A' nézők veres selyem boritékú padokra ülnek. A' thronus és a' Státustanátsosok ülőhelyeik között lévő helyre senkinek nem szabad menni. A' Királyné a' Király előtt jelenik meg, és 4 Státustanátsosok is az Élőülők által fogadtatik. A' Király éppen 11 órakor indul ki a' Királyi palotából, a' melly 21 ágyú. lövészek által adatik hírül. Előtte is utánna is lovaság megyen. Az elől menő lovas csoport után a' Kasseli Kormányozó és az Adjutánsa menvén, őket a' hintók követik ilyen rendel: a' Ceronomia Mesterei és Adjutansai egy hintóban; egyben a' Minister Státus-Secretárius és a' Finantziai Minister; egyben a' Hadi és Justic-Ministerek; egyben az Udvar Nagy Marschalja és a' Gen. Adjutáns, mint Fő Lovázmester; itt következik a' Király egyedül egy hintóban; a' Testörző Kapitány, az Adjutánsok és Istálómesterek a' Király hintja mellett mennek lóhá-

takon, etc. A' Gyülés' palotájához való megérkezését a' Királynak, ismét 21 ágyúlövések adják hírrül, a' hol 8 Státustanatsosok 's az Elölülő által fogadtatik. A' palotába való bemenetele közben is azok a' fő udvarnokok mennek előtte és utána, a' kik a' hintokban ültek. A' palotába beérkezvén a' Király, mindenek felállanak. — Továbbá az adatik elő, hogy a' thronus körül miként állanak minden Udvarnokok a' magok helyeikre. — Béülvén a' Király a' thronusba, a' Státustanatsosok és Rendek is leülnek, 's kalapjaikat is felteszik. A' nézők is leülhetnek, de nem tehetik fel kalapjaikat. A' fő Kamarás Ur mint fő Ceremoniaimester a' Királyhoz menvén, megkérdi mit méltóztatik parantsolni, és azt megvizsi a' Justic - és Belső Ministerhez, a' ki azonnal a' thronus eleibe mentvén engedelmet kér felszóval a' Királytól, hogy szabad legyen néki a' Státus Rendjeit egymásután ő Felsege előtt bemutatni, melly után a' fő Kamarás a' Ceremoniaimesterek között egynek parantsol, hogy a' Czeremoniai Adjutánsok között egygyik által neveztesen ki a' Rendek között egygyet, hogy a' Collegáit rendre mondja elő, ki is azonnal középbe kiállván a' Rendeket egygyenként, az a. b. c. rendje szerént, szép lassan megfzollítja, melynek hallására ezek kalaplevéve, oly rendel mint előfzollítottak, a' thronus' eleibe mennek, a' hol a' Justic - és Belső Minister még egyszer neven fzollítja őket a' Király előtt, 's azután elmondják, az eleibe szabott esküvés' formáját Frantzia és Német nyelven. Ez megészvén a' Király egy beszédet mond el, melly alatt mindenek leveszik kalapjokat. Az után az Udvarhoz való vizfzamenetelbéli rendtartás az oda lett jövetelbéli pompával megyen

véghez. Estve nagy bál lesz az Udvarnál, a' hol hasonló gálában jelennek meg a' hivatalosok, kivé-
vén a' palástot. Az Udvar kivilágosittatik, 's annak
udvarán estvéli 10 orakor tűzjáték tartatik, etc.

Magyar Ország.

Nádudvaron, Szabolcs V. gyében, Jun. 28-kán.
Folyó Sz. Iván havának 25, 26, és 28-dik napjai né-
künk igen örvendetesek valának; az ezen három na-
pi hasznos és zsiros esők által a' mi felette szomjú
és sok szegény lakosokat éhelhaláfsal fenyegető hatá-
runk annyira megázván, hogy a' miénkel egygyütt
a' szomszéd határok is egészlen más, igen gyógyörü-
séges, és sziveket vidámító színbe öltöztek. Ezen
esözéseknek előtte főképpen az egyfzeri szántásbau
lévő őszi vetéseinkből úgy a' tavaszi vetéseinkből
is, mellyek már a' tövekből is csak nem egészlen
kisültek vala, éppen semmit nem remélhettünk, va-
lamint szintén a' kaszálóinkból sem semmit. Mind
ezek a' szép eső után olly hirtelen és tsudálatosan
megujultak, hogy már mind az életre mind a' ka-
szálókra nézve avvagysak középfszerű termést vár-
hatunk. Kiváltképpen a' Köles és Kukuritzza ter-
méseink bőv terméssel biztatnak.

„Sőt már ezen essözések után az életnek ára
is alább kezdett szállani; a' mi környékünkön a'
tiszta buzának köbli 10 és 11 Forintokról 22 és
24 Forintokra is felhágván, e' miatt már tsaknem
kéttségsbe esett vala a' szükölködő nép: hanem már
most sokak harmadrész árán vesztegetni is kezdet-
ték jofzágaikat, 's a' marhatartó gazdák is más hau-
gon kezdettek befzülleni a' baromvásárookban.

„A' Szent György naptályban urakodott hoz-

szas szárazságnak tulajdoníthatjuk rész szerént egyéb kárvallásaink között a' következő szerétséte- ségeket is, a' mellyekhez azonközben a' marhákkal való gazdálkodásbéli vigyázatlanság is nem kevés mértékben hozzájuk járult. —

Pünköst előtt t. i. két héttel történt, hogy Debretzeni Lakos Pálinkás nevé, söre tartó Uri embernek, mintegy 300. darab ökrei, a' Hortobágyon lévő Sz. Ágotai Hidnál, a' mostan kifzáradott híres Hortobágyban lévő sásas újjúlásra 's zöldségre lebo- tsájtatván; tsupán tsak addíg, míg a' Sörések azon újjúláson kereftül hajtották, a' mit az idő alatt az ökrök mohon fel falhattak, nékiek annyira meg ár- tott; hogy kiérvén a' Hortobágyból, mindjárt kez- dettek a' földre húllani, 's közzülök, tsak egy dül- lö hozfzaságra gondolván, 56 darab ökrök meg dög- löttek.

Eppen hasonló szerétsételesség követte az egyik tsordánkat folyó Juniusnak 14. ik napján. Egy bi- zonyos helyen hasonló sásas újjúlásra ereftvén jó idején reggel a' Csordás a' már régtől fogva jól nem lakott marhákat (ő izegény a' marháknak kedvezni akarván) alig hogy a' csorda a' zöldségen meg álla- podott, azonnal kezdetek a' marhák a' földre húlla- ni, 's az el húllottak közzül 18. darab fejős tehe- nek meg dögöltek; és több is el veszett volna, ha a' Tekéntetes Nemes Vármegye helybéli Chyirurgus- sa, Nemzetes Kozma János Ur, rajtok akkor he- venyibe nem segített volna. Ezen szerétséte- len történetek tehát, a' marha tartó gazdák, 's pásztor- embereknek tudományúl lehetnek.